

# STRASBOURG FIGYELŐ

Klemencsics Andrea:

Felemás hét Strasbourgban, 6. cikk kontra Magyarország 1:1

**Az Emberi Jogok Európai Bírósága által 2014. június 3. napján hozott ítéleteiben Magyarország szempontjából két ügy volt terítéken, a Harrison McKee kontra Magyarország és a Jáhny kontra Magyarország ügy. Mind a két esetben a kérelmezők az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkelyének, azaz a tisztességes tárgyaláshoz való jog megsértésére hivatkoztak.**

Első esetben, Harrison McKee kontra Magyarország ügyben,<sup>1</sup> egy ausztrál állampolgár nyújtott be keresetet Magyarország ellen 2007. május 22. napján. A kérelmező 2003-ban indított pert a Fővárosi Ügyészség és annak ügyésze ellen, tekintettel arra, hogy az ügyész megsértette személyiségi jogait az ellene folyó büntetőeljárás során. A kérelmező kifejezetten, az ügyész által az ellene folyó büntetőeljárás során a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak írt levelet sérelmezte, amely állítása szerint hamis információkat tartalmazott, amely megsértette az emberi méltóságát és jó hírnevét. A személyiségi jogi perben a kérelmező nem vagyoni kártérítés címén 390.000.000 forintot jelölt meg. A Fővárosi Bíróság 2005. szeptember 22. napján hozott ítéletében a Fővárosi Ügyészség tekintetében elutasította a keresetet és a fennmaradó részben pedig az ügyészt bocsánatkérésre kötelezte, azonban magát a nem vagyoni kártérítést elutasította, mivel aránytalannak és túlzónak érezte, kiváltképp, hogy a kérelmező nem tudta bizonyítani, hogy az ügyész által megfogalmazott állításokból tényleges kárra származott volna. A Bíróság a kereset elutasítására tekintettel pedig az illeték megfizetésére kötelezte a kérelmezőt, aki a döntés ellen fellebbezett a Fővárosi Ítéletáblához. Az ügyben végül a Legfelsőbb Bíróság döntött 2007. július 4. napján, mely döntésben a keresetet teljes egészében elutasította és a kérelmezőt 1.836.000 forint perköltség és illeték megfizetésére kötelezte.

## **Vizsgált Jogszabály és Felek érvei:**

A strasbourgi Bíróság elsősorban az 1952. évi III., azaz a Polgári Perrendtartásról szóló törvény perköltség és perköltség viselésére, a költségkedvezményre vonatkozó szabályait vizsgálta. Továbbá vizsgálta az 1990. évi XCIII., azaz az Illetékről szóló törvény polgári eljárás illeték alapjára, az első polgári eljárások illetékének általános mértékére és a fellebbezés illetékére vonatkozó rendelkezéseket.

A Felek érveinek ismertetése előtt feltétlen megjegyzendő, hogy a fentebb jelzett Illetékről szóló törvénnyel összhangban az eljárás során az illeték mértéke a pertárgy értékéhez igazodik, míg jogorvoslati eljárás során a vitássá tett követelés mértékéhez. Ez alapján, minél nagyobb összeg kerül megjelölésre a keresetben az illeték mértéke is ezzel arányosan növekszik.

---

<sup>1</sup> *Harrison McKee v. Hungary* No. 22840/07 (3 June 2014).

A Felek érvei az eljárási illeték mértéke körül forogtak. A kérelmező érvelése szerint túlzott eljárási illetéket volt kénytelen fizetni, és ezáltal sérült a bírósági úthoz való hozzáférési joga. Ezen jog megsértése okán a kérelmében hivatkozott a Stankov kontra Bulgária ügyre.<sup>2</sup>

Ezzel szemben a kormány érvelésében vitatta a kérelmező álláspontját, és érvei szerint, önmagának okozta a kárt, tekintetbe véve, hogy alaptalanul és eltúlzott mértékű nem vagyoni kártérítést jelölt meg keresetében. A kormány érvelésében azonban külön kihangsúlyozta, hogy a kérelmező által hivatkozott bírósághoz való hozzáférési jog pedig ezáltal egyáltalán nem sérült.

A Bíróság érveiben kifejtette, hogy egyetért a magyar kormány érvelésével, amely szerint a kérelem túlzó volt és, hogy a kérelmező ezen magas illetéket saját felróható magatartásának következményeként köteles megfizetni. A strasbourgi Bíróság a fentiek fényében egyhangúan döntést hozott, amely szerint Magyarország nem sértette meg a 6. cikk 1 bekezdését.

### **Jáhny-ügy**

A Jáhny Csaba kontra Magyarország ügyben<sup>3</sup> viszont, elmarasztalta a strasbourgi Bíróság hazánkat, tekintettel arra, hogy 1994-ben kezdődő per 2005-ben ért véget. A korábban bemutatott döntések<sup>4</sup> alapján pedig egyértelmű, hogy a strasbourgi Bíróság a 11 évig húzódó pereket egyértelműen az ésszerű idő követelményének megsértéseként értelmezi.

A fenti esetekből is láthatjuk, amely a statisztikának teljesen megfelel, hogy bár a legtöbb kereset Magyarország ellen a 6.cikk miatt érkeznek, azonban az elmarasztalások szinte kizárólag az eljárás ésszerű időkövetelményének megsértése okán történik.

---

<sup>2</sup> *Stankov v. Bulgaria* No. 68490/01 (12 July 2007).

<sup>3</sup> *Jáhny v. Hungary* No. 25279/06 (3 June 2014).

<sup>4</sup> Klemencsics Andrea : Romlik a szabadsághoz és biztonsághoz való jog, vagy a statisztika mást mond? *Ars Boni*, 2014/1., 77-79. o.